

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24Co/106/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116207046
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116207046.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Viery Zolňakovej v spore žalobkyne H. Č., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. J. XXX/XX, XXX XX N., právne zastúpená advokátom JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpená AK Antol, s.r.o., so sídlom Kupeckého 2542/72, 902 01 Pezinok, o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 12C/119/2016-56 zo dňa 23. mája 2017, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. 6755730587 zo dňa 29.10.2012, je neplatná.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100% trov konania.“

2. Rozhodnutie odôvodnil § 137, § 251, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 551 ods. 1, 2, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, čl. 3 ods. 2, čl. 3 ods. 3, čl. 5, čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993, § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 06.04.2016 domáhala určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. 6755730587 zo dňa 29.10.2012 je neplatná. Súd po preskúmaní zmluvy o úvere, ako aj uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy, dospel k názoru, že žalobkyňa má postavenie spotrebiteľa, nakoľko zmluva o úvere ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy mali formulárový charakter a obsah týchto zmlúv nemohla takmer žiadnym spôsobom ovplyvniť. Zároveň nebolo v konaní preukázané a ani žalovaným tvrdené, že finančné prostriedky boli poskytnuté žalobkyni na výkon povolania, zamestnania alebo výkon podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa tak mala pri uzatváraní zmluvy o úvere ako aj dohode o zrážkach zo mzdy postavenie slabšej strany s tým, že takéto zmluvy vyplňal zamestnanec žalovaného. Dohoda o zrážkach zo mzdy je prostriedkom na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a potom môže byť uzavretá skôr, ako došlo k vzniku omeškania, teda možno touto dohodou zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá sa stane zročnou v budúcnosti. Z celého konania žalovaného tak vyplýva, že účelom takéhoto zabezpečenia jeho pohľadávky bolo, aby

vyvúčil zo súdneho prieskumu uplatňovanú pohľadávku voči žalobkyni. Zároveň táto dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje označenie platiteľa mzdy ako základnú náležitosť takéhoto právneho úkonu, a preto je v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná. Vzhľadom na tieto skutočnosti určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere zo dňa 29.10.2012 je neplatná, pretože právny úkon bol v rozpore so zákonom a neobsahoval všetky zákonné náležitosti a zároveň obsahoval neprijateľné podmienky, ktoré boli žalobkyni ako slabšej strane vnútené žalovaným. V odôvodnení rozhodnutia poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.01.2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania tak, ako súd rozhodol vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to proti výroku I. a výroku II. napadnutého rozsudku. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Tvrdil, že v čase uzatvorenia Dohody o zrážkach zo mzdy neexistovala žiadna právna úprava okrem tej, na ktorú poukázal vo svojich vyjadreniach pred prvostupňovým súdom. Ktorá by ustanovovala povinné náležitosti uzatvorenia Dohody o zrážkach zo mzdy ohľadom individuálneho uzatvorenia medzi zmluvnými stranami. Tvrdil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je platná a žalovaný ju uzatvoril so žalobcom v súlade s právnymi predpismi účinnými v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Ďalej mal za to, že prvostupňový súd vychádza z neúčinného právneho predpisu, keď v odôvodnení rozsudku poukazuje na tvrdenie, že zmluva o úvere, v ktorej bola uvedená Dohoda o zrážkach zo mzdy mala formulárový charakter, ktorý žalobca nemohol ovplyvniť. Uviedol, že v zmysle základnej zásady zákazu retroaktivity je potrebné vykladať znenie § 5a ods. 1 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa tak, že ak nie je v intertemporálnych ustanoveniach uvedený spôsob riešenia právneho stavu novej právnej normy, je potrebné „aplikovať“ zákaz retroaktivity a novú právnu úpravu použiť až na právne vzťahy vzniknuté za jeho účinnosti. Ohľadom nepreskúmania nárokov žalovaného zo strany súdu uviedol, že dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorú uzatvoril so žalobcom písomne a zrážky ktoré boli zrážané žalobcovi zo mzdy neboli väčšie než by boli prípustné pri výkone rozhodnutia. Nestotožnil sa s odôvodnením, že žalovaný použil voči žalobcovi nekalú praktiku, keď Dohodu o zrážkach zo mzdy zahrnul do zmluvy o úvere. Podľa Prílohy č. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa nie je možné subsumovať údajnú neurčitost' Dohody o zrážkach zo mzdy ako dopustenia sa nekalej praktiky. Poukázal tiež na rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 v konaní o prejudiciálnej otázke v konaní Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíroová (vec C-42/15). Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že Zmluva o úvere má všetky náležitosti, ktoré vyžaduje Zákon o spotrebiteľských úveroch a preto nie je možné prisvedčiť argumentácii prvostupňového súdu, že zabezpečenie záväzku prostredníctvom Dohody o zrážkach zo mzdy bolo neurčité, nakoľko bod 3.5 Zmluvy o úvere jasne odkazoval na Zmluvu o úvere a Obchodné podmienky. Tvrdil, že obchodné podmienky boli uzatvorené v súlade s právnymi predpismi účinnými v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a že postupoval podľa zákonných podmienok. Uviedol, že v zmluve o úvere bolo uvedených niekoľko odkazov na OP a OP boli žalobcovi fyzicky predložené pri uzatváraní zmluvy o úvere. Tvrdil, že žalobca bol poučený o spôsobe a podmienkach poskytnutia úveru zo Zmluvy o úvere ako aj o spôsobe uzatvorenia Dohody o zrážkach zo mzdy. Dohoda o zrážkach zo mzdy je určitá a zrozumiteľná a v bode 3.5 Zmluvy o úvere sú uvedené všetky zákonom stanovené náležitosti na jej uzatvorenie. Taktiež poukázal na to, že zmluva o úvere má všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok čo do výroku I. a II. zrušil a návrh žalobcu zamietol, vrátane žalobcom uplatňovaných trov konania.

5. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych

zisteníach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

8. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa ako dlžníčka a žalovaný ako banka uzavreli Zmluvu o úvere - konsolidácia, č. 5755730587 (ďalej len „Zmluva o úvere“), ktorá bola žalobkyňou podpísaná dňa 24.10.2012 a žalovaným dňa 29.10.2012, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 3.000,- Eur, ktoré sa žalobkyňa zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach vo výške 77,27,- Eur a to vždy k 10. dňu v mesiaci, s dátumom prvej splátky 10.11.2012 a dátumom poslednej splátky dňa 16.10.2018 výška úrokovej sadzby bola 19,50% p.a., RPMN banky 11,34%, priemernou RPMN na trhu vo výške 19,08%, teda celková výška nákladov bola 2.016,97,- Eur. V predmetnej Zmluve o úvere bolo v časti 3, bod 5 uvedené, že podpisom Zmluvy o úvere strany uzatvárajú aj Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Ďalej sa v spise nachádzal list od spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. zo dňa 09.12.2015, ktorý bol označený ako Predloženie dohody o zrážkach zo mzdy platiteľovi mzdy a výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy, ktorým zamestnávateľovi žalobkyne, spoločnosti BEKER-MP, s.r.o., so sídlom Včelárska 23, 080 06 Prešov, vyzval na vykonávanie zrážok zo mzdy a to až do úplného uspokojenia pohľadávky banky. Uznesením súdu prvej inštancie č.k. 12C/119/2016-117 zo dňa 28.04.2016 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola uložená žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a zamestnávateľovi žalobkyne bola uložená povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne. O odvolaní žalovaného proti uvedenému uzneseniu rozhodol odvolací súd dňa 25.08.2016, sp. zn. 2Co/139/2016-34 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

9. Podľa ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 prvá veta Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

11. Podľa ustanovenia § 298 ods. 1 C.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, a ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženía nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídenním súdneho procesu siahnúť na majetok dlžníka. Ak však existuje či i len hrozba vymoženía nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické až nezistiteľné, kedy tento inštitút obchodník aktivuje.

15. Do úvahy prichádza ochrana spotrebiteľa podľa § 3 ods. 3 a ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa a uložením povinnosti zdržať sa výkonu práva z konkrétnej dohody o zrážkach zo mzdy vrátane neodkladného opatrenia (pri menej závažnejších porušeníach práv spotrebiteľa) alebo v prípade neprijateľnosti dohody o zrážkach zo mzdy ochrana určením dohody o zrážkach zo mzdy ako neplatnej neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa ustanovenia § 298 C.s.p..

16. Postup žalovaného pri uzatváraní dohôd o zrážkach zo mzdy pri poskytovaní spotrebiteľských úverov je odvolaciemu súdu známy z jeho rozhodovacej praxe (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5Co/90/2017 zo dňa 26.04.2017, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9Co/53/2016 zo dňa 19.01.2017), z ktorej vyplýva, že tieto dohody sú spotrebiteľmi podpisované bez akéhokoľvek poučenia a bez možnosti ovplyvniť alebo odmietnuť túto dohodu podpísať. Evidentne sa jedná o formulár zmluvy.

17. Ak by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012). Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nespĺnil. Aj podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ veriteľ je povinný preukázať splnenie svojich predzmluvných povinností poskytnutia informácie a overenia úverovej bonity dlžníka. Zásada efektivity je porušená, ak dôkazné bremeno nesplnenia povinnosti veriteľa zaťažuje spotrebiteľa.

18. Žalobca sa pri realizácii neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikatelia. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa.

19. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy zároveň umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok C-106/77 Simmenthal).

20. Je zrejmé, že v danej veci má žalovaný nárok len na vrátenie súm zodpovedajúcich poskytnutým finančným prostriedkom. Pri vykonávaní zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy však niet subjektu, ktorý by bol oprávnený kontrolovať a zabezpečiť, aby dlžníkovi boli zo mzdy zrazené peňažné prostriedky len vo výške, na ktorú má veriteľ reálne nárok a spotrebiteľovi - žalobcovi sa tak nedostáva právnej ochrany, ktorú jej zaručuje právna úprava zakotvená v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v Zákone o spotrebiteľských úveroch.

21. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola súčasťou Zmluvy o úvere, teda bola uzatvorená v rovnaký deň ako samotná Zmluva o úvere, a to za účelom zabezpečenia pohľadávky žalovaného vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania.

22. Žalovanému sporná dohoda umožňuje bez súdnej kontroly mimosúdne siahnuť na majetok dlžníka, pričom jednotlivé zmluvné podmienky takejto zmluvy o obdobných prípadoch boli súdmi v početných prípadoch judikované ako neprijateľné. Nie je sporné, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie bolo spochybňované

trvajúcou existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky v právnom vzťahu k dodávateľovi a v tomto slova zmysle je nerozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie, alebo či sa spotrebiteľ priamo obráti na súd so zreteľom na zabezpečenie stavu právnej istoty v tom slova zmysle, aby nebol obťažovaný hrozbou aplikácie takejto dohody o zrážkach zo mzdy, ktorej neplatnosť nikto neurčil.

23. Vychádzajúc zo Smernice 93/13/EHS, spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie z 27.06.2000, *Océano Group Editoriala Salvat Editores*, C-240/98 až C 244/98, z 26.10.2006 *Mostaza Claro*, C-168/05). S cieľom zabezpečiť úroveň ochrany v súlade s uvedenou smernicou súdny dvor viackrát zdôraznil, že tento nerovný stav môže byť kompenzovaný iba aktívnym postupom nezávislým od samotných zmluvných strán (rozsudky Súdneho dvora Európskej únie *Océano Grupo Editorial* a *Salvat Editores* bod 27; *Mostaza Claro*, bod 26; *Asturcom Telecomunicaciones* bod 31, ako aj uznesenie *Pohotovosť* bod 39). Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok úijného práva a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľnej zmluvnej podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porovnaj rozsudok C-106/77 *Simmenthal*). Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS a jej užitočného úžitku. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12 *Valéria Marcinová - Pohotovosť*, s.r.o.

24. Ďalším odvolacím argumentom žalovaného bolo, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 5a ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd síce v odôvodnení svojho rozhodnutia citoval tento paragraf, ale dôvody pre určenie neplatnosti boli odlišné. Podľa § 4 ods. 8 Zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

25. Formulácia Dohody o zrážkach zo mzdy sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Zákonodarca priznal takému konaniu nielen rozpor s imperatívom dobrých mravov, ale priamo so zákonom. Nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), hoci má základ v znení zákona. Aj iné právne úkony majú základ v zákone a môžu byť za určitých okolností vyhlásené za neplatné (kúpna zmluva, rozhodcovská doložka a i). Pre záver súdu bolo relevantné, že sporná dohoda vzhľadom na jej osobitný význam bola vyhotovená z hľadiska podcenenia jej významu zo strany priemerného spotrebiteľa a umožňuje siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia z poplatkov, ktoré sú neprijateľné.

26. Čo sa týka námietky žalovaného, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti neodôvodnil, je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (*Ruiz Torija c./ Španielsko* z 09.12.1994, séria A, č.303-A; *Hiro Balani c./ Španielsko* z 09.12.1994, séria A, č. 303-B).

27. Uvedené však nič nemení na skutočnosti, že dohody o zrážkach zo mzdy neboli individuálne dojednané, umožňujú siahnuť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia, na ktoré žalovaný nemá nárok, čo má za následok ich neplatnosť (§ 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka).

28. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie v predmetnej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie odôvodnil

riadne a v rozhodnutí sa vysporiadal s podstatnými argumentmi. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

29. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku vo veci samej ako rozsudok vo výroku vecne správny, podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C.s.p., stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania uvedenými, potvrdil.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 262 odsek 2 C.s.p., keďže žalovaný v odvolacom konaní nebol úspešný, odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania úspešnej žalobkyni v plnom rozsahu.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).